

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Búcsu a Terézvárosban

Forrás:

Esti Hírnök

3ri

1923. 10. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Osztályozás

Tárgy

394.6

Hely

Idő

"1923"

Személy

Búcsu a Terézvárosban

Gyönyörűségekben, vigalmakban és rejtelmekben gazdag
népünnepély a terézvárosi búcsu 1923-ban

Oktober 22.

A cukoráros török előtt magasabb államhivatalnokok részesítik szemléltető oktatásban gyermekeiket. Megtanítják őket a különböző színű agyag- és szódabikar-bona-habarcok nevére. A rózsaszínt így hívják: nougat, a halványpíszkosat: törökméz. Rágógumiból készült hurkák lógnak papírpárgán a bódé tetejéről. A rágógumiről azt állítja a rágalmozó ifjútörök, hogy az szultánkenyér. Mehmed öfelseje nem is sejti, milyen részvétellel gondolnak rá ebből az alkalomból a pesti gyerekek.

Venni senki sem vesz az édességekből, amelyeknek tíz dekája kétezeröttszáz korona. Nem is érdemes venni belőlük. Az ember felül a ringlispilre, az ugyanolyan hatású, mintha törökmézet ennél viszont sokkal olcsóbb. A hinta forog, az arc el-sápad, a szem megtörik, a nyelvcső anti-perisztaltikus mozgást végez, kétszáz koronáért olyan rosszul érzed magad, mint egy Horvátszlavonjelzőlog-részvényes a tőke-emelés hírére.

A ringlispil mellett egy csikós zsebken-dőt árul. A csikós nem Izsák környékéről jött fel. Mandlnak hívják egészen szelíd, eszik a kézből és ötven százalékra mindig hajlandó kiegészíteni a szabott árat illetően.

Negyedáron kínálja csodaszerét egy bű-vész. A csodaszer minden foltot — minden foltot! — nyom nélkül eltüntet. Az ember

azt hinné, hogy életveszélyes a tolongás a bűvész körül és a különféle politikai pártok és társadalmi egyesületek vagonszámra rendelnek belőle. Erről azonban szó sincs. A csodaszer még nyolcadáron sem kel el. Az emberek, úgy látszik, igen jól érzik magukat foltjaikkal egyetemben.

Gyűrűvetéssel és golyódobással biciklit is nyerhetsz egy sátorban. Ott függnek a biciklik fejed felett. Kosztpénzért bérlí őket a golyóvető műintézet tulajdonosa. Utol-jára biciklit bucsun, Thukydidesz szerint, 384-ben nyert egy thébai soffőr. Ez a tény azonban ahelyett, hogy lelkesítene, ellan-kasztóan hat a közludatra. Senki nem pá-lyázik a thébai soffőr dícsőségére. A bicik-lik jogos tulajdonosa nyugodtan költetheti el a bérleti díjakat.

A főzőkanál, a papiros-fánfán és a síró hólyag olyan drága, hogy a szeladonok immár pusztá kézzel vágják hátba a del-nöket és, saját külön torkukból sivalkod-nak füleikbe, ahelyett, hogy — uriember-hez illően — beletróbitálnának. Veszén-dőben a kedély s az erkölcs városunkban.

Keresem a régi bucsuk emlékét s csak egy helyen találom meg, a mézeskalácsos-nál. Ott áll a szerelmespár s a férfi nagy, piros, tükrös szívet nyújt át kedvesének. A szíven vers. A vers így szól:

Van egy szép nagy város, melynek
neve: Buda,

Buda mellett nagy víz, melynek neve:
Duna.

Dunában egy nagy hal, melynek
neve: harcsa.

Egymást szeretőkkel az Isten megtartja.

A budai bábosok már akkor is ezt a v-set öntötték a szívekre, midőn Laudonn hívták a tábornagyot.

De vajjon az ifju pár valóban oly szelmes-e, mint azok, akik a kalapos kirá idejében járták a pesti utcákat, amelyek összesen 3 rendőr vigyázott a rendre s 3 volt a lámpák száma? Aligha.

— Hogy ez az izé? — kérdi az ifju percben.

— Tizenhétézeröttszáz, — feleli az ár — a tükrös külön ezernyolcszáz, ehhez j a forgalmi s a luxusadó.

— Az én szívem olcsóbb — feleli hölgy.

— A te szíved? Ennél a Lichtig is csóbb — véli az arslán. — Majd az zsebtvárosi bucsun veszek egyet. add talán lanyhább lesz az irányzat szívekre.

A szív, a veressel, ott marad a polcon.
f. gy.

Székesfővárosi házinyomda 1922